

Artteràpia a la Font de l'Abella

Una escola de Girona ha acollit un projecte pioner amb infants amb necessitats educatives especials basat en l'atenció individual, amb classes de 45 minuts un cop a la setmana, a través de diferents llenguatges artístics

«A vegades, d'entrada, un nen es queda mirant per la finestra i no et fa cas. No passa res. Un dia, perquè el vidre està entelat de baf, dibuixem en el vidre i així comença una mena de comunicació. Això és art? No ho sé, però sí que és un camí perquè aquell nen tingui una via per trobar espais de relació que no siguin invasius». Llicenciada en Belles Arts, Montse Cortés va fer un màster d'Artteràpia a la Universitat de Girona [<https://www.diaridegirona.cat/tags/universitat-de-girona.html>] i, després de fer les pràctiques a l'escola gironina de la Font de l'Abella [<https://www.diaridegirona.cat/tags/font-de-l-abella.html>], va quedar «enganxada a l'experiència» i hi ha seguit col·laborant set anys més fins que, gràcies a la beca Grefart 2019, el seu treball s'ha estructurat en sessions setmanals individuals de 45 minuts amb nens i nenes amb espectre autista i/o discapacitat intel·lectual. «Projectes com aquest haurien de poder tenir continuïtat i també poder beneficiar nens d'altres centres educatius, però no acostuma a ser fàcil trobar els recursos necessaris ni el suport de les administracions públiques per dur-los a terme», explica Cortés, que aquest passat desembre ha acabat aquest pioner projecte al Centre d'Educació Especial Font de l'Abella de Girona.

El projecte, que ha estat molt ben valorat tant pels professionals de l'escola com per les famílies, té en compte les principals característiques dels nens amb espectre autista com, per exemple, la falta de comunicació i d'interacció social, l'absència de joc i les repeticions obsessives. Per això, treballant en sessions individuals d'un cop per setmana, l'artteràpista, en aquest cas Montse Cortés, «es deixa orientar el seu treball per cada infant, oferint una proposta a mida i també atenent i donant lloc a les que fa el mateix infant». Es manté «a l'escolta» de la manera de ser de cada nen o dels possibles interessos o inclinacions que puguin mostrar. Pintar, enganxar, modelar, el treball amb fang... es tracta d'anar «buscant i creant una sèrie d'espais d'intercanvi en què el nen o la nena es trobi seguir per viure experiències gratificants i en què tingui seguretat afectiva».

En el cas del projecte del CEE Font de l'Abella, l'artteràpia estava integrada dins la rutina escolar dels nens i nenes i cada participant tenia la seva sessió en un dia, una hora i un espai concret. Cadascú tenia la seva pròpia capsa, amb els materials i amb el que s'havia treballat en dies anteriors. «Els materials plàstics serveixen a alguns infants per fer exploracions sensorials com serien el tacte, l'olfacte, la mirada...», detalla Cortés, que recorda que «els infants s'hi poden apropar, se'n poden apropiat per certes propietats físiques com la maleabilitat, la textura, l'olor, el color... i amb interaccions com poden ser omplir-buidar, esmicolar, perforar, ficar i treure...».

Tot i això, l'artteràpista recorda que, treballant amb necessitats educatives especials, «les trobades tenen més

de gest obert i de disposició que no pas de demanada meva cap a ells», perquè «la mediació amb materials precisament acompanya aquesta obertura i serà el curs del temps de cada persona van apareixent per exemple moments de contacte visual, jocs de ficció, jocs de fet i amagar?». Les beques Grefart, com la que ha permès fer aquest projecte, tenen l'objectiu de facilitar oportunitats de consolidar un treball en artteràpia que, sense elles, tindrien dificultats de finançament.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/02/22/artterapia-font-laposabella/1090524.html?utm_source=rss